

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. J. Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcov: **1/ PaedDr. V. Š., M., 2/ J. H.**, bytom Č.Č., *obaja zastúpení advokátom JUDr. M.*, proti žalovanému **Obvodnému lesnému úradu v Košiciach**, Popradská 78, Košice (pôvodne **Krajský lesný úrad v Košiciach**), za účasti 1/ Č.L., pozemkové spoločenstvo Č., zastúpené advokátom JUDr. I., K., 2/ E., Č., 3/ O., Č., 4/ V. B., Č., 5/ J., Č., 6/ M., Č., 7/ V., Č., 8/ V. Sklenár, Č., 9/ M., Č., 10/ Ing. S., K., 11/ J. J., Č., účastníci v 2. až 9. rade a v 11. rade zastúpení advokátkou JUDr. D., K., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.2011/00289 zo dňa 30.05.2011, o odvolaniach žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/75/2011-47 zo dňa 16. novembra 2011 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/75/2011-57 zo dňa 19. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/75/2011-47 zo dňa 16. novembra 2011 **p o t v r d z u j e.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/75/2011-57 zo dňa 19. decembra 2011 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovia **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť účastníkom v 2. až 9. rade a v 11. rade trovy odvolacieho konania v sume 134,79 € z titulu trov právneho zastúpenia do rúk advokátky JUDr. D., K., v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovia **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť účastníkovi v 1. rade trovy odvolacieho konania v sume 85,45 € z titulu trov právneho zastúpenia do rúk advokáta JUDr. I., K., v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutím č. 2011/00289 zo dňa 30.05.2011 žalovaný ako odvolací správny orgán vyhovel odvolaniu navrhovateľa Č.L., pozemkové spoločenstvo a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rožňave č. 2011/00153-03 z 28.04.2011 zmenil tak, že nevyhovuje návrhu na zmenu údajov do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou pri pozemkovom spoločenstve Č.L. so sídlom X.Č. vedenom v registri PS pod číslom R-0001/RV. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetným rozhodnutím boli zapísané zmeny v registri PS pri Č.L. na základe uznesenia z valného zhromaždenia konaného dňa 18.04.2011, a to zmeny členov výboru pozemkového spoločenstva a členov jeho dozornej rady. Č.L., pozemkové spoločenstvo, so sídlom Č., bolo zapísané do registra pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou rozhodnutím Obvodného Úradu v Dobšinej č. 1330/1995-PS-1/1996 zo dňa 20.03.1996. Žalovaný zistil, že táto registrácia nezodpovedá právnej úprave podľa zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách, lebo Zmluvu o založení spoločenstva uzatvorili vlastníci podielov spoločnej nehnuteľnosti v k. ú. Č. a vlastníci súkromných lesov v rozpore s §11 ods. 1. zákona. Po oboznámení sa s notárskou zápisnicou NZ 14066/2011 z 19.04.2011 a námietkami odvolateľa žalovaný zistil, že ani jeden člen zvolený na valnom zhromaždení 18.04.2011 do výboru a dozornej rady PS nezískal nadpolovičnú väčšinu všetkých hlasov ako je to ustanovené v § 19 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách. Podľa mandátovej komisie valného zhromaždenia sa zúčastnili vlastníci 990,47 ha z celkového počtu 1868,86 ha, t. j. 52,99 %, takže valné

zhromaždenie bolo uznášaniaschopné, ale ani jeden zo zvolených členov výboru vrátane predsedu a dozornej rady nezískal ani 50 % všetkých hlasov, preto nebolo možné vyhovieť návrhu na zápis zmeny údajov pri PS Č.L.

II.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 250j ods.1 O. s. p. po zistení, že rozhodnutie žalovaného je zákonné. Žalobcovia v konaní predovšetkým namietali, že v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. valné zhromaždenie ako najvyšší orgán pozemkového spoločenstva rozhoduje väčšinou hlasov členov spoločenstva, ktorí sú prítomní na valnom zhromaždení, ale s takouto interpretáciou citovaného zákonného ustanovenia krajský súd nesúhlasil. Podľa § 19 ods. 2 cit. zákona, pre prijatie rozhodnutia zhromaždením sa vyžaduje nadpolovičná väčšina všetkých hlasov, pokiaľ sa nevyžaduje kvalifikovaná dvojtretinová väčšina všetkých hlasov. Toto ustanovenie zodpovedá všeobecným princípom spoluvlastníctva upravených Občianskym zákonníkom, podľa ktorých o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkostí podielov (§ 139). Z obsahu notárskej zápisnice z 19.04.2011 nesporne vyplýva, že ani jeden člen do volených orgánov pozemkového spoločenstva nezískal nadpolovičnú väčšinu všetkých hlasov, preto neboli splnené zákonné podmienky pre zápis zmeny údajov v registri pozemkových spoločenstiev tak, ako boli uplatnené v návrhu z 20.04.2011. Za dôvodnú nepovažoval súd ani námietku, že predseda pozemkového spoločenstva, členovia výboru a dozornej rady spoločenstva v personálnom zložení, aké bolo do konania valného zhromaždenia dňa 18.04.2011, neboli oprávnení podať odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa vzhľadom na uplynutie dĺžky ich funkčného obdobia; s touto odvolacou námietkou sa žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne vypořiadal s odkazom na ust. § 14 Správneho poriadku. Pokiaľ žalobcovia namietali porušenie svojich procesných práv tým, že im nebolo doručené doplnenie odvolania proti rozhodnutiu Obvodného lesného úradu v Rožňave, súd má za to, že toto procesné pochybenie žalovaného nemalo vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže obsahom doplňujúceho podania boli iba údaje o celkovom počte hlasov spoločenstva a počte hlasov, ktoré získali novozvolení členovia volených orgánov pozemkového spoločenstva, ktoré boli žalobcom nesporne známe. Neobstojí ani námietka, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu, že žalovaný nezdôvodnil svoj záver o neplatnosti časti stanov pozemkového spoločenstva z apríla 1996 (§ 10 písm. b/ stanov), pretože ustanovenie § 19

ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. upravujúce rozhodovanie valného zhromaždenia pozemkového spoločenstva je kogentné a pozemkové spoločenstvá nemôžu túto otázku upravovať odchyľne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu a úspešným účastníkom v 2. až 9. rade a v 11. rade priznal náhradu trov konania v sume 261,82 eur.

O trovách konania účastníka v 1. rade súd rozhodol samostatným uznesením č. k. 7S/75/2011-57 zo dňa 19. decembra 2011 tak, že mu priznal náhradu trov konania vo výške 314,18 eur, ktoré sú žalobcovia povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do rúk advokáta JUDr. I.

III.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali žalobcovia včas odvolanie z dôvodu, že súd napadnutým rozhodnutím porušil ich základné ústavné práva, nakoľko sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s ich argumentáciou, najmä pokiaľ išlo o namietanú rovnosť účastníkov konania, keď žalovaný nezaslal žalobcom doplnenie odvolania s novou právnou argumentáciou, ku ktorej žalobcovia nemali možnosť sa vyjadriť. Súd dostatočne nereagoval ani na námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, z odôvodnenia ktorého nemožno zistiť, prečo je rozhodujúca nadpolovičná väčšina všetkých členov spoločenstva a nie nadpolovičná väčšina členov spoločenstva prítomných (priamo alebo nepriamo) na zhromaždení a tiež prečo sú stanovy v časti upravujúcej voľbu členov orgánov spoločenstva neplatné. Ďalej namietali, že krajský súd sa nesprávne vysporiadal s otázkou, že na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa hospodárenia so spoločnou vecou, lebo neozrejmil súvislosť medzi hospodárením so spoločnou vecou a voľbou členov orgánov pozemkového spoločenstva. Nesúhlasia s výkladom ust. § 19 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z., podľa ktorého by malo ísť o nadpolovičnú väčšinu všetkých hlasov, a majú za to, že môže ísť iba o väčšinu hlasov členov prítomných na valnom zhromaždení, čo by znamenalo, že osoby, ktoré boli volené do orgánov pozemkového spoločenstva Č.L. dňa 18.04.2011 sa stali členmi orgánov, do ktorých boli volení. Iný výklad by znamenal znefunkčnenie mnohopočetných pozemkových spoločenstiev. Okrem toho z ust. § 17 ods. 4 zákona možno vyvodiť, že kogentný charakter ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z. z. sa nevzťahuje na otázky ustanovenia orgánov spoločenstva.

Vytýkali tiež súdu, že žalobcom uložil solidárnu povinnosť nahradiť trovy konania, čo podľa ich názoru nemá oporu v zákone. Súd sa nijako nevysporiadal ani s otázkou zastúpenia pozemkového spoločenstva Č.L. Pokiaľ sa konajúci orgán s námietkami alebo tvrdeniami účastníka konania v odôvodnení svojho rozhodnutia výslovne nevysporiada, nemôže byť naplnená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Navrhli preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili právo na náhradu trov konania.

Žalobcovia podali odvolanie aj proti uzneseniu, ktorým im bola uložená povinnosť zaplatiť účastníkovi v 1. rade spoločne a nerozdielne trovy konania, pretože podľa ich názoru účastník v 1. rade – Č.L., pozemkové spoločenstvo, nemohol konať prostredníctvom štatutárneho orgánu, a teda udeliť plnú moc právnenému zástupcovi JUDr. I., pretože štatutárnemu orgánu L.Č., pozemkové spoločenstvo, v tom čase už uplynula zákonná dĺžka jeho funkčného obdobia. Navrhli preto, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že účastníkovi v 1. rade náhradu trov konania nepriznáva.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že svojím postupom neporušil rovnosť účastníkov konania. V doplnení odvolania proti rozhodnutiu Obvodného lesného úradu v Rožňave je uvedené, že podľa notárskej zápisnice NZ: 14066/2011, napísanej dňa 19.04.2011 nebol platne zvolený ani jeden člen výboru ani DR, nakoľko nedosiahli nadpolovičnú väčšinu hlasov. Tieto skutočnosti nemohli byť pre žalobcov nové, nakoľko prílohou ich návrhu na zmenu údajov bola táto notárska zápisnica. Odvolací správny orgán preto usúdil, že žalobcom sú známe skutočnosti uvedené v „doplnení odvolania“ a postupoval v súlade s § 3 ods. 3 Správneho poriadku. Námietku nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia považuje za zavádzajúcu, pretože v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „ani jeden člen zvolený na valnom zhromaždení 18.4.2011 do výboru a dozornej rady PS nezískal nadpolovičnú väčšinu všetkých hlasov ako je to ustanovené v § 19 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách.“ Podľa § 2 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách členmi pozemkových spoločenstiev sú všetci vlastníci spoločnej nehnuteľnosti a podľa § 2 ods. 3 cit. zákona, „ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na práva a povinnosti vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti ustanovenia Občianskeho zákonníka.“ Ustanovenie § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaoberajúci sa podielovým spoluvlastníctvom je obsahovo totožný s § 19 ods. 2 zákona o pozemkových spoločenstvách –

„O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.“ Krajský súd sa aj s touto otázkou vysporiadal správne a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Účastníci v 2. až 9. a 11. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že rozsudok krajského súdu považujú za vecne správny, preskúmateľný a dostatočne odôvodnený. Poukázali na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, podľa ktorej nie je potrebné, aby orgán verejnej moci dal odpoveď na každú námietku účastníka konania, pokiaľ sa vysporiada s tými, ktoré majú rozhodujúci význam pre konanie. K namietanému odôvodneniu rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v časti potrebného kvóra pre voľbu členov výboru na valnom zhromaždení dňa 18.04.2011 uviedli, že rozhodnutie v tejto časti považujú za dostatočné a zákonné, korešpondujúce s doslovným znením dotknutého právneho predpisu ako aj s jeho gramatickým výkladom. Žalobcovia podávajú účelový výklad ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z., ktorý sa zásadným spôsobom vymyká z rámca znenia zákona ako aj právnej obvyklosti v obdobných veciach. Ak by zákonodarca chcel, aby valné zhromaždenie rozhodovalo len nadpolovičnou väčšinou prítomných členov, bol by to jednoznačne vyjadril, ako napr. v § 14 ods. 2 zákona č. 182/1995 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov: pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou **hlasov všetkých vlastníkov** bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatne hlasovanie, rozhoduje sa **nadpolovičnou väčšinou zúčastnených**. Rovnako podľa § 126 ods. 3 Obchodného zákonníka valné zhromaždenie rozhoduje prostou väčšinou hlasov **prítomných spoločníkov**, čo znamená, že zákonodarca striktné odlišuje väčšinu počítanú zo všetkých a z prítomných. Žalobcovia podávajú svojvoľný výklad právnych predpisov, ktorý je v rozpore s výslovným textom, zmyslom a účelom. Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcov zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť účastníkom v 2. až 9. a 11. rade trovy odvolacieho konania v sume 134,79 € podľa pripojeného vyčíslenia.

Účastník v 1. rade sa vyjadril k odvolaniu proti uzneseniu krajského súdu z 19. decembra 2011. Uviedol, že E. ako predseda výboru pozemkového spoločenstva zapísaný v registri pozemkových spoločenstiev, spolu s O. ako členkou výboru zapísanou v registri pozemkových spoločenstiev podpísali dňa 4. novembra 2011 ako oprávnené osoby plnomocenstvo udelené JUDr. I., advokátovi na zastupovanie v predmetnej právnej veci.

Krajský lesný úrad Košice vo svojom stanovisku zo 04.11.2011 výslovne uvádza, že „v tomto období je štatutárnym a výkonným orgánom Č.L., pozemkové spoločenstvo, X.Č., výbor zvolený na valnom zhromaždení 12. januára 2006, za ktorý má navonok konať predseda – E.“ Pozemkové spoločenstvo vo vzťahu k tretím osobám preukazuje svoju existenciu a štatutárny orgán zápisom v registri pozemkových spoločenstiev, do ktorého sa povinne zapisujú aj zmeny v orgánoch spoločenstva (§ 29 cit. zákona). Navrhol preto, aby odvolací súd toto uznesenie potvrdil a priznal účastníkovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v sume 157,36 € podľa pripojeného vyčíslenia.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), pričom napadnuté rozhodnutie žalovaného skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Zákonom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli s účinnosťou od 01.01.2013 okrem iných zrušené aj krajské lesné úrady (§ 1 písm. f/ zákona č. 345/2012 Z.z.), pričom v zmysle § 5 ods. 1 prešla ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi na obvodné lesné úrady v sídlach krajov. Nakoľko teda pôvodne žalovaný ku dňu 31.12.2012 zanikol ako právnická osoba, účastníkom konania na strane žalovaného sa stal obvodný lesný úrad v sídle kraja – Obvodný lesný úrad Košice z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, pretože dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné. Odvolací súd, vyhodnotiac rozsah a dôvody odvolania žalobcov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, po oboznámení sa s obsahom spisu, nezistil dôvod, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za dostatočné pre prijaté rozhodnutie.

Pokiaľ ide o dôvody podaného odvolania, tieto sú v podstate zhodné so žalobnými dôvodmi, s ktorými sa podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd vysporiadal dostatočne. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje, jeho dôvody považuje za správne a len na doplnenie uvádza nasledovné:

Ani odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku porušenia rovnosti účastníkov správneho konania z dôvodu, že žalovaný nedoručil žalobcom doplnenie odvolania zo dňa 28.04.2011. Podľa obsahu tohto krátkeho doplnenia, účastník v 1. rade v ňom reaguje na notársku zápisnicu z valného zhromaždenia z 18.04.2011, čo nemohol urobiť v podanom odvolaní, pretože ju – na rozdiel od žalobcov, skôr nemal k dispozícii. Je v ňom uvedený počet hlasov, ktorý získali jednotlivé osoby vo voľbách do výboru a dozornej rady (žalobcom známe, pretože zápisnicu pripojili k návrhu na zmenu údajov v registri PS) so záverom, že nik nedosiahol nadpolovičnú väčšinu hlasov. Nešlo teda o žiadnu novú informáciu, ktorú by bol správny orgán povinný oznamovať žalobcom a odvolací súd nepovažuje jeho postup za procesné pochybenie, ktorým by bolo porušené právo žalobcov ako účastníkov správneho konania.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí ani námietka nepreskúmateľnosti, pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 19 ods. 2 zákona, resp. § 10 písm. b/ stanov pozemkového spoločenstva Č.L. Podľa § 19 ods. 2 zákona, zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou všetkých hlasov, ak sa nevyžaduje podľa tohto zákona alebo podľa zmluvy o založení dvojtretinová väčšina všetkých hlasov. Toto ustanovenie treba považovať za kogentné, pretože neupravuje možnosť, aby stanovy upravili spôsob rozhodovania odchyľne a zmluva o založení môže upraviť iba vyššie hlasovacie kvórum. Tento záver zohľadňuje aj ustanovenie § 17 ods. 4 zákona, podľa ktorého podrobnosti o orgánoch spoločenstva, spôsobe ich ustanovenia a činnosti upraví zmluva o založení alebo stanovy, čo ale neznamená, že pre rozhodovanie môže stanoviť nižšie kvórum. Nemožno akceptovať výklad ustanovenia § 19 ods. 2 prezentovaný žalobcami, pretože – ako správne uviedli aj účastníci v 2. až 9. a 11. rade vo vyjadrení k odvolaniu, zákonodarca rozlišuje, či má ísť o väčšinu všetkých hlasov, alebo len o väčšinu hlasov prítomných (na valnom zhromaždení).

Ako ďalší príklad možno uviesť ustanovenie § 127 Obchodného zákonníka, kde v ods. 3 zákon hovorí o „prostej väčšine hlasov prítomných spoločníkov“ a v ods. 4 o „dvojtretinovej väčšine všetkých hlasov spoločníkov“. Je teda nad akúkoľvek pochybnosť, že citované ustanovenie § 19 ods. 2 vyžaduje nadpolovičnú väčšinu všetkých hlasov, a nie hlasov prítomných na valnom zhromaždení. Rovnako možno uzavrieť, že znenie stanov, ktoré je v rozpore s ustanovením § 19 ods. 2 zákona, je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a preto ho nebolo možné pri voľbe členov výboru a dozornej rady aplikovať. Aj v týchto otázkach považuje odvolací súd ako odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, tak krajského súdu za zrozumiteľné a dostatočné.

Posledná relevantná námietka sa týkala povinnosti žalobcov hradiť trovy konania, a to spoločne a nerozdielne. V danom prípade podali žalobu dvaja žalobcovia, takže na ich strane ide o procesné spoločenstvo a dôsledky spojené s neúspechom ich spoločnej žaloby či odvolania zakladajú ich solidárnu povinnosť hradiť trovy konania úspešným účastníkom s tým, že plnením jedného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného č. 2011/00289 zo dňa 30.05.2011, ktorým zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, bolo vydané v súlade so zákonom, preto odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Rovnako ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil odvolací súd aj napadnuté uznesenie, ktorým krajský súd priznal účastníkovi v 1. rade ako úspešnému účastníkovi trovy konania. Jediným odvolacím dôvodom bola námietka, že štatutárny orgán pozemkového spoločenstva Č.L. nemohol splnomocniť advokáta na zastupovanie, pretože už uplynulo jeho funkčné obdobie. V tejto otázke sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom žalovaného, ktorý vyjadril vo svojom stanovisku zo 04.11.2011 k pôsobnosti predsedu pozemkového spoločenstva ako štatutárneho zástupcu PS vo vzťahu k tretím osobám od volieb po zápis do registra PS a podľa ktorého štatutárnym a výkonným orgánom pozemkového spoločenstva Č.L. zostáva výbor zvolený na valnom zhromaždení 12.01.2006 (a zapísaný do registra pozemkových spoločenstiev), a to až do zápisu zmeny údajov do registra pozemkových spoločenstiev, pretože v opačnom prípade by pozemkové spoločenstvo v období do riadnej voľby nových orgánov nemohlo vykonávať žiadnu činnosť a okrem toho platí aj princíp dobrej viery tretích osôb v údaje zapísané v registri.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 250k ods. 1, veta prvá v spojení s ust. § 246c ods. 1, veta prvá a s ust. § 224 ods. 1

O.s.p. tak, že úspešným účastníkom priznal ich náhradu, a to účastníkom v 2. až 9. a 11. rade z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej) v uplatnenej výške 127,16 € vrátane paušálnej náhrady 7,63 € (spolu 134,79 €) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Rovnako úspešnému účastníkovi v 1. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o trovách konania) vo výške $\frac{1}{2}$ základnej sadzby (§ 14 ods. 3 písm. b/ v spojení s § 11 ods. 4 cit. vyhlášky), t. j. 63,58 € vrátane paušálnej náhrady 7,63 € a 20% DPH, spolu 85,45 €. Priznané náhrady sú žalobcovia povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu účastníka v 1. rade a právnej zástupkyne účastníkov v 2. až 9. a 11. rade (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2013

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková